

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

ערכין-אין נערכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש, ולא מוסיפין על ארבעים ושמונה.												■
אין פוחתין משני נבלים, ולא מוסיפין על ששה.												■
אין פוחתין משני הלילין, ולא מוסיפין על שנים עשר.												■
ובשנים עשר יום בשנה החליל מכה לפני המזבח: בשחיטת פסח ראשון, ובשחיטת פסח שני, ויום טוב הראשון של פסח, וביום טוב של עצרת, ובשמונת ימי החג.												■
ולא היה מכה באבוב של נחשת אלא באבוב של קנה, מפני שקולו ערב ולא היה מחלק אלא באבוב יחודי, מפני שהוא מחליק יפה.												■
ועבדי כהנים היו, דברי ר"מ	[ר"מ]										◆	■
משפחת בית פגרים ובית ציפרא מעמאום, היו משיאין לכהונה	רבי יוסי:										◆	■
ליום היו.	רבי חנינא בן אנטונינוס:										◆	■
מתניתין דלא כרבי יהודה												■
הפוחת לא יפחות משבע, והמוסיף לא יוסיף על שש עשרה.	דתניא, ר' יהודה:											■
במאי קמיפלגי?												^
תקיעה תרועה ותקיעה חדא היא	רבי יהודה סבר:										◆	■
תקיעה לחוד ותרועה לחוד ותקיעה לחוד.	ורבנן סברי:										◆	■
מאי טעמא דר' יהודה?												^
כתיב: (במדבר י') ותקעתם תרועה, וכתיב: (במדבר י') תרועה יתקעו למסעיהם, ש"מ: תקיעה תרועה ותקיעה חדא היא.	[רבי יהודה]											!
ורבנן?												ז
ההוא, לפשוטה לפניו ופשוטה לאחריה הוא דאתא.	[רבנן]											!
ורבנן מ"ט?												^
דכתיב: (במדבר י') ובהקהיל את הקהל תקעו ולא תריעו, ואי ס"ד תקיעה תרועה ותקיעה חדא היא, אמר רחמנא עביד פלגא דמצוה?												!
ורבי יהודה?												ז
סימנא בעלמא הוא.	[רבי יהודה]											!
כמאן אזלא הא דאמר רב כהנא:												^
אין בין תקיעה לתרועה תקיעה ולא כלום	[רב כהנא]											■
כמאן? כרבי יהודה.												!
פשיטא												ז
מהו דתימא אפילו כרבנן אתיא, ולאפוקי מדרבי יוחנן												!
שמע תשע תקיעות בתשע שעות ביום - יצא	דאמר: [רבי יוחנן]											■
קמ"ל.												!
ואימא הכי נמי?												ז
אם כן, מאי ולא כלום?												!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

ערכין-אין נערכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שנים עשר יום בשנה מכה בחליל וכו'.												■
מאי שנא הני?												⚡
הואיל ויחיד גומר בהן את ההלל												!
שמונה עשר ימים שהיחיד גומר בהן את ההלל: שמונה ימי החג, ושמונה ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב של עצרת ובגולה עשרים ואחד: תשעה ימי החג, ושמונה ימי חנוכה, ושני ימים טובים של פסח, ושני ימים טובים של עצרת.	דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוודק:											! ■
מאי שנא בהג דאמר ל כל יומא, ומאי שנא בפסח דלא אמרינן כל יומא?												⚡
דהג חלוקין בקרבנותיהן, דפסח אין חלוקין בקרבנותיהן.												! ◇
שבת דחלוקה בקרבנותיה לימא												⚡ ◇
לא איקרי מועד.												!
ראש חודש דאיקרי מועד לימא												⚡ ◇
לא איקדיש בעשיית מלאכה, דכתיב: (ישעיהו ל) השיר יהיה לכם כליל התקדש חג, לילה המקודש לחג טעון שירה, ושארין מקודש לחג אין טעון שירה.												!
ראש השנה ויום הכיפורים דאיקרו מועד ואיקדוש בעשיית מלאכה לימא												⚡ ◇
משום דר' אבהו												!
אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בר"ה וביום הכפורים? אמר להן: אפשר, מלך יושב על כסא הדין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל אומרים שירה לפני?	דאמר רבי אבהו:											! ■ ◇
והא חנוכה דלא הכי ולא הכי וקאמר												⚡ ◇
משום ניסא.												!
פורים דאיכא ניסא לימא												⚡ ◇
לפי שאין אומרים שירה על נס שבחוצה לארץ.	רבי יצחק:											!
והרי יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ הוא, ואמרינן הלך	מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:											⚡ ◇
עד שלא נכנסו ישראל לארץ - הוכשרו כל הארצות לומר שירה, משנכנסו לארץ - לא הוכשרו כל ארצות לומר שירה.	כדתניא:											! ■ ◇
קרייתה זו היא הלילא.	רב נחמן:											!
בשלמא התם, הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, הכא הללו עבדי ה' - ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש נינהו.	רבא:											!
קרייתה זו היא הלילא	ולר"נ דאמר:											⚡
משנכנסו לארץ - לא הוכשרו כל ארצות לומר שירה	התניא:											⚡ ■
כיון שגלו חזרו להיתירן הראשון.	[לר"נ]											!
לא היה מכה באבוב של נחושת וכו'.												■ <
פתח בחליל ומסיים באבוב?												⚡
היינו חליל היינו אבוב, ואמאי קרי ליה חליל? דחלי קליה.	רב פפא:											! ◇
אבוב היה במקדש, חלק היה, דק היה, של קנה היה, ומימות משה היה, צוה המלך וציפוהו זהב ולא היה קולו ערב, נטלו את צפויז והיה קולו ערב כמות שהיה.	ת"ר:											■ ◇
צלצול היה במקדש, של נחושת היה, והיה קולו ערב, ונפגם, ושלחו חכמים והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים ותקנוהו, ולא היה קולו ערב, נטלו את תיקונו והיה קולו ערב כמות שהיה.												■ ◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

ערכין-אין נערכין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מכתשת היתה במקדש, של נחושת היתה, ומימות משה היתה, והיתה מפטמת את הבשמים, נתפגמה והביאו אומנין מאלכסנדריא של מצרים ותיקונה, ולא היתה מפטמת כמו שהיתה, נטלו את תיקונה והיתה מפטמת כמו שהיתה.												◇
אלו שני כלים נשתירו ממקדש ראשון, ונפגמו ולא היה להם ארוכה, ועליהם אמר דוד: (מלכים א' ז') נחושת ממורט, נחושת ועליהם הוא אומר: (דברי הימים ב' ד') וכלי נחשת מוצהב שנים חמודות.												◇
כל אחד ואחד שקול שנים של זהב	חד: [רב/שמואל]											◇
שניהם שקולין כאחד של זהב.	וחד: [רב/שמואל]											◇
שניהם שקולין כאחד של זהב.	תני רב יוסף:											◇
שניים היו, שנאמר: שנים, אל תיקרי שנים אלא שניים.	תניא, רשב"ג:											◇
שילוח היה מקלח מים בכאיסר, צוה המלך והרחיבוהו כדי שיתרבו מימיו, ונתמעטו, וחזרו ומיעטוהו והיה מקלח מים, לקיים מה שנאמר: (ירמיהו ט) אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל גבור בגבורתו.	תני רשב"ג:											◇
הרדולים היה במקדש.	וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר:											◇
מאי הרדולים?												◇
טבלא גורגדנא, מפני שקולו עב ומערבב את הנעימה.	אביי:											◇
מגריפה היתה במקדש, עשרה נקבים היו בה, כל אחד ואחד מוציא עשרה מיני זמר, נמצאת כולה מוציאה מאה מיני זמר.	רבא בר שילא אמר רב מתנה אמר שמואל:											◇